

ganste vist, at man gjerne kunde tænke sig noget Saadant, at der f. Ex. kunde være en Minister, der vilde handle paa den Maade; men jeg troer ikke, at vi skulle gaae ud fra, at vi have saadanne Ministre; det vilde ialfald ikke være nogen hæderlig Tanke for nogen Borger, om han troede, at der var, eller kunde komme Ministre, der vilde bære sig saaledes ad; det troer jeg derfor, man kan være meget rolig for. Det er anført ved en tidligere Leilighed om det Forslag, som jeg da havde indbragt om Erklæringers Meddelelse til Ansøgere og Klægere, at en af de Grunde, som talte mod det, var, at det ikke var vanskeligt for en Ansøger, naar han henvendte sig i Ministeriet, at faae at vide, om ikke just, hvad Erklæringen gik ud paa, saa dog, af hvilke Grunde hans Ansøgning ikke var bleven bevilget; men er det Tilfældet, at man med Grund kan antage, at man, naar man henvendte sig i Ministeriet, kan faae dette at vide, hvad skulde der da være i veien for ligefrem at skrive i Resolutionen, hvad der har foranlediget Afslaget? Det kan jeg ikke tænke mig.

En af de Grunde, hvorfor jeg har arbejdet meget for at faae disse Erklæringer tilgængelige for Ansøgeren, har været, at en Ansøger maaskee ved at indsende en ny Ansøgning, naar den første var bleven afflaet, kunde meddele saadanne Oplysninger, at det maatte vise sig, at det første Afslag dog ikke havde været begrundet. Jeg har nu troet at kunne opnaae det Samme, om end paa en mindre fuldkommen Maade; naar nemlig en saadan Resolution indeholdt Grundene for Afslaget, vilde vedkommende Ansøger jo kunne prøve disse Grunde og, efter som man jo vel tør antage, at ikke alle Dyrigheds erklæringer ere paalidelige, maaskee i enkelte Tilfælde kunne oplyse, at de Grunde, der havde foranlediget Afslaget, ikke vare tilstede. Jeg troer nemlig, at man maa gaae ud fra, at de fleste Afslag blive meddeelte i Dereensstemmelse med de Erklæringer, der af Underøvrighederne ere givne paa Ansøgningerne, og man vil da igjennem Grundenes Meddelelse i Resolutionen selv kunne see Hovedindholdet af det, der har bevirket Afslaget. Dette vilde, som sagt, give

Ansøgeren Leilighed til, om han maatte kunne gjøre det, at oplyse, at disse Grunde ikke havde været tilstede, og han vilde da kunne gjøre sig Haab om ved en ny Ansøgning at faae bevilget, hvad han søgte om. De Grunde, der forøvrigt ere anførte imod Forslaget, troer jeg i det Hele taget ere saa svage, at jeg ikke antager, at det ærede Thing deraf vil lade sig afholde fra at stemme for mit Forslag.

D. Müller: Grundloven bestemmer, at, naar en anholdt Person befindes at skulle belægges med Arrest, skal Dommeren afgive en af Grunde ledsaget Kjendelse. Det er bekjendt nok, at dette i Almindelighed opfattes saaledes af Underdommerne, at der i mangfoldige Tilfælde bliver afgivet en Kjendelse, hvori det ikkun hedder, at den Paagældende efter Omstændighederne bliver at belægges med Arrest, hvilket og saaledes passerer Overdomstolens Censur. Det kan synes, som om dermed ikke Grundlovens Bestemmelse er opfyldt; men Enhver, der kjender Forholdene, vil erkjende, at det i mangfoldige Tilfælde er umuligt at anføre bestemte Grunde for, at en Fængseling bør finde Sted. Deraf mener jeg, man er berøjet til at slutte, at, naar Ministerierne eller Overøvrighederne, geistlige og verdslige, komme i det Tilfælde ikke at kunne opfylde en Ansøgning, maatte det efter Forslaget blive anset for fyldestgjørende, naar Afslaget var ledsaget af saadanne Grunde, som at det Ansøgte for Følgernes Skyld, eller for Exemplets Skyld, ikke kunde bevilges. Jeg troer nu vel, at en saadan Lov vilde være uskadelig, men paa den anden Side, at den ikke vilde være til mindste Nytte, og Spørgsmaalet bliver derfor, synes mig, om det er rigtigt eller passende og værdigt at fremkomme med Forslag om en Lov, der ikke vil blive til nogen Nytte, ikke vil føre til noget Resultat.

J. M. Hansen: Baade denne Lov og dens Forgænger har været en af dem, der ere saa overmaade vel stikede til at kaste Lys over mange af de Mysterier, man ellers ikke faaer Lys i. Man hører Grunde anføre mod dette Slags Love, for hvilke man, hvis man vilde anføre dem under andre Forhold, vilde